

Privatinės teisės užduotis

2017 m. gruodžio 1 d.

Ieškovas X pareiškė ieškinį teisme ir prašė priteisti iš buvusio ieškovo skolininko (dabar jau likviduotos ir išregistruotos UAB „Bukas“) vadovo Y dėl jo netinkamo valdymo patirtų nuostolių atlyginimą. Nurodė, jog UAB „Bukas“, atstovaujama atsakovo Y, ir Bankas 2010 m. liepos 19 d. sudarė kreditavimo sutartį, kuria Bankas suteikė įmonei 200 000,00 Eur paskolą iki 2014 m. liepos 18 d. UAB „Bukas“ prievolių pagal šią sutartį įvykdymas buvo užtikrintas žaliavų ir pagamintos produkcijos įkeitimu bei ieškovo X laidavimu. Laidavimo sutartimi ieškovas X laidavo bankui už kredito gavėją UAB „Bukas“ ir įsipareigojo subsidiariai atsakyti bankui, jeigu kredito gavėja neįvykdys visų ar dalies prievolių pagal kreditavimo sutartį.

Atsakovas Y, būdamas UAB „Bukas“ vienasmenis valdymo organas – bendrovės generalinis direktorius, pasirašė įkeitimo lakštą, kuriuo banko naudai buvo įkeistos įmonės apyvartoje esančios prekių atsargos, kurių bendra suma – 500 000 Eur. Įkeitimo lakšte buvo aiškiai nustatyta, kad įkeičiamo turto savininkas turi teisę keisti įkeičiamų prekių atsargų sudėtį ir formą su sąlyga, kad nemažės bendra jų vertė, fiksuota įkeitimo lakšte. UAB „Bukas“ administratoriui bankroto proceso metu realizavus visą jam perduotą įmonės turta, taip pat ir įkeistą, buvo gauta tik 7000 Eur. Įmonė pagal kredito sutartį liko skolinga bankui 193 000Eur.

Bankas dėl minėtos skolos priteisimo pareiškė ieškinį ieškovui X kaip subsidiariajam UAB „Bukas“ skolininkui. Nurodytoje byloje šalys sudarė taikos sutartį, pagal kurią ieškovas X turėjo išmokėti bankui 70 000 Eur. Taigi ieškovas X patyrė 70 000 Eur nuostolių, kurių nebūtų patyręs, jeigu atsakovas Y, kaip UAB „Bukas“ valdymo organas, būtų tinkamai ir sąžiningai vykdęs savo pareigas ir užtikrinęs tinkamą bankui įkeisto turto būklę bei apimtį. Atsakovas Y privalo atlyginti ieškovui X savo neteisėtais ir nesąžiningais veiksmais, neišsaugant įkeisto turto ir jo apimties, padarytą 70 000 Eur žalą.

UAB „Bukas“ 2015 m. gegužės 5 d. buvo iškelta bankroto byla, iš Juridinių asmenų registro ji išregistruota 2017 m. kovo 26 d. Tiek bylą dėl žalos atlyginimo, tiek bylą pagal banko ieškinį nagrinėja tos pačios sudėties teismas.

Motyvuotai atsakykite:

- 1. Kokiais atvejais ir pagrindais juridinio asmens vadovas turi pareigą atsakyti už juridinio asmens prievoles?*
- 2. Ar kreditorius, kuriam prievolė nebuvo įvykdyta juridinio asmens, turi teisę reikšti tiesioginį ieškinį juridinio asmens vadovui? Jei taip, kokiais atvejais?*
- 3. Teismo nušalinimo pagrindų rūšys, pagrindiniai jų skirtumai. Ar šioje situacijoje bylą dėl žalos atlyginimo nagrinėjantis teisėjas turėtų nusišalinti? Jei taip, kokių pagrindų?*
- 4. Prejudiciniai faktai civilinėse bylose. Ar šiuo atveju galima pripažinti egzistuojant prejudiciją?*

Baudžiamosios teisės ir proceso užduotis

2017 m. gruodžio 1 d.

UAB direktorius ir vienintelis akcininkas Almavičius apkaltintas pagal BK 225 str. 1 d., o jo pažįstamas Barkevičius – pagal BK 227 str. 1 d. dėl šių veiksmų: Barkevičius paprašė savo seno pažįstamo verslininko UAB direktoriaus Almavičiaus priimti į darbą Barkevičiaus sūnų, kuris baigė mokyklą ir norėtų metus padirbti, kol apsispręs, kur jam studijuoti. Almavičius įvykdė šį prašymą ir priėmė Barkevičiaus sūnų į darbą (gamybos padalinio pakuotoju), nustatęs jam minimalų darbo užmokestį. Po kelių dienų Barkevičius atvežė Almavičiui į darbą ir įteikė jam naują mobiliojo ryšio telefoną „Iphone 5S“, kurį pirko už 290 Eur. Almavičius buvo maloniai nustebęs, telefoną priėmė. Iš kaltinamųjų užfiksuoto telefoninio pokalbių turinio paaiškėjo, kad telefonas įteiktas norint atsidėkoti už sūnaus įdarbinimą.

Kaltinamieji, nors ir neneigė telefono dovanojimo aplinkybių, tačiau nei ikiteisminio tyrimo metu, nei teisme kaltais neprisipažino, teigė, jog ši dovana nebuvo susijusi su Barkevičiaus sūnaus įdarbinimu. Gynyba pirmiausia kėlė klausimą dėl įrodymų neleistinumo, nes dovanos priėmimo aplinkybės buvo užfiksuotos vykdant kriminalinės žvalgybos slaptą operaciją prieš Almavičių bei vykdant jo susižinojimo slaptą kontrolę pagal turimą informaciją apie jo dalyvavimą didelio masto PVM sukčiavimo schemeje, bet ne dėl kyšininkavimo. Jokių duomenų apie sukčiavimą gauta nebuvo.

Gynyba taip pat ginčijo ir kyšininkavimo bei papirkimo sudėčių požymių buvimą, nes ši dovana buvo kaltinamųjų asmeninis reikalas, jie neturėjo tyčios kyšininkauti, priėmimas į darbą yra visiškai teisėtas, tai įvyko privataus verslo, o ne valstybės tarnybos srityje.

Tuo tarpu prokuroras kaltinimą motyvavo tuo, kad baudžiamieji įstatymai kriminalizavo tiek valstybės tarnautojų, tiek ir jiems prilygintų asmenų kyšininkavimą, Almavičius visiškai atitinka valstybės tarnautojui prilyginto asmens statusą, o kriminalinės žvalgybos metodais gauti duomenys atitinka leistinumo reikalavimus.

Argumentuotai atsakykite:

- 1) Ar kriminalinės žvalgybos metu užfiksuoti duomenys apie telefono davimą - priėmimą („atsitiktinis radinys“) gali būti pripažinti įrodymu šioje byloje?*
- 2) Ar yra kyšininkavimo ir papirkimo požymių kaltinamųjų veikoje?*
- 3) Būdamas teisėju šioje byloje, kokį procesinį sprendimą priimtumėte?*